

Rozważania adwentowe – wtorek 1 tygodnia Adwentu

Rozważanie na wtorek
pierwszego tygodnia Adwentu.
Proponowane tematy to: Bóg
daje się poznać; Do przyjęcia
nauki Boga potrzeba prostoty;
Obcowanie z Jezusem rzuca
światło na nasz dzień.

30-11-2021

- Bóg daje się poznać;
- Do przyjęcia nauki Boga
potrzeba prostoty;

- Obcowanie z Jezusem rzuca światło na nasz dzień.
-

PROWADZENI nauczaniem i przykładem św. Josemaríi nauczyliśmy się namiętnie kochać świat. Korzystamy ze wszystkich dobrych i szlachetnych rzeczywistości stworzonych, bo wiemy, że pochodzą od Boga. Równocześnie nie jesteśmy obojętni na zło w świecie, umniejszające jego piękno i oddalające go od Bożego planu miłości. Choć ma ono wiele przyczyn, to wśród nich możemy dostrzec jedną szczególnie istotną: nieznajomość dobroci naszego Stworzyciela, cechującą wiele osób.

„Słusznie można by powiedzieć, że skoro kocha się Boga uprzednio poznawszy Go, największym nieprzyjacielem Boga jest ignorancja: źródło tylu nieszczęść

i wielka przeszkoda w zbawieniu dusz” (św. Josemaría, List z 11 III 1940, nr 47).

Z kolei kiedy poznajemy miłość Boga do nas, kiedy odkrywamy że On marzy o tym, byśmy byli szczęśliwi, zaczynamy kochać go ponad wszystko, przybliżamy się do tego, który jest źródłem wszelkiego dobra. „Zła czynić nie będą ani zgubnie działać, po całej świętej mej górze, bo kraj się napełni znajomością Pana, na kształt wód, które przepełniają morze” (Iz 11, 9).

Bóg posługiwał się mężczyznami i kobietami różnych epok, aby dać się poznać i w ten sposób otworzyć przed człowiekiem możliwość wzrostu wolności. „Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem” (Ga 4,4), aby do końca zrealizował to zadanie. Bóg tak bardzo pragnie, byśmy go

poznali, że przyszedł we własnej osobie, by pouczyć nas o swych planach miłości. Pełni wdzięczności i uznania, możemy zjednoczyć się w modlitwie uwielbienia, którą, jak mówi dzisiejsza Ewangelia, pewnego dnia Jezus wzniósł ku Ojcu:

„Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroptymi, a objawiłeś je prostaczkom” (Łk 10, 21).

„OTO PRZYJDZIE Pan i z Nim wszyscy Jego święci, tego dnia zajaśnieje wielka światłość” (Za 14, 5.7). Ta obietnica mądrości dla ludzi spełniła się wraz z przyjściem na świat Jezusa, na którym spoczął „Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej” (Iz 11, 2).

Bóg gotów jest na osobisty dialog z każdym z nas, aby nas uczyć, prowadzić i zachęcać. Często mówi do nas poprzez osoby i sytuacje, przemieniając całą rzeczywistość naszego życia w miejsce spotkania z Nim. Jeśli staramy się o życie kontemplacyjne, we wszystkich wydarzeniach dnia odkrywamy głos Boga, który nas szuka. W tym dialogu Pan czeka abyśmy zwracali się do Niego z zaufaniem, by wyjaśnił nam to, czego nie rozumiemy. Dlatego z prostotą stawajmy w Jego obecności i przedstawiajmy Mu nasze wątpliwości, sercem do serca, pamiętając, że Bóg objawia się maluczkim. W uszach ludzi mądrych tylko mądrością ludzką, słowa Pana mogą brzmieć jak zdania wypowiedane bez składu. Dlatego potrzebna jest z naszej strony otwartość na słuchanie słów Boga, choć rozumiemy je tylko częściowo.

„Ileż przeciwności znika, kiedy oddajemy się całkowicie w ręce

Boga, który nigdy nas nie opuszcza! W różny sposób przejawia się ta miłość Jezusa do swoich dzieci: do kalekich, do chorych... On zapytuje: „Co cię boli?” Odpowiadamy: „Boli mnie to i to” I natychmiast przychodzi światło albo przynajmniej ukojenie i pokój” (Przyjaciele Boga, 279).

Gdy przybliżamy się do Pana ze śmiałością dziecka, wówczas On objawia nam swoją miłość i daje nam poznać swe zamiary. Napełnia nas również pokojem, radością i udziela męstwa w znoszeniu trudności obecnego życia.

W CHRYSTUSIE jest pełnia Objawienia. „Ojciec mój przekazał Mi wszystko. Nikt też nie wie, kim jest Syn, tylko Ojciec; ani kim jest Ojciec,

tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić” (Łk 10, 22). „Jezus nie mówi nam czegoś o Bogu, nie mówi po prostu o Ojcu, ale jest objawieniem się Boga, jest Bogiem i w ten sposób objawia nam Oblicze Boga”

(Benedykt XVI, Audiencja 16-I-2013).

Bóg przyjął ciało w Chrystusie, abyśmy mogli Go zobaczyć, wejść z Nim w bezpośredni kontakt i poznać zamysły Jego mądrości. To dobrze, gdy zwracamy się do Jezusa w chwilach poszukiwania odpowiedzi na pytania dotyczące naszego życia. W dialogu z Chrystusem nie istnieją niepokoje niepotrzebne ani wątpliwości nie stosowne. Cała mądrość zawarta jest w tajemnicy Słowa wcielonego: Jezus jest Słowem Boga. Łatwo wyobrazić sobie apostołów pytających Jezusa o głębsze znaczenie jakiejś przypowieści lub proszących o wyjaśnienie znanego wszystkim wydarzenia.

My możemy równie łatwo rozpocząć rozmowę z Panem. Codzienny osobisty kontakt prowadzi nas do coraz lepszego poznania i upodobnienia się do Niego w sposobie reagowania na różne okoliczności życia. Dlatego pomaga nam zwracanie się z prośbą do Ducha Świętego, aby nasza rozmowa z Jezusem oświeciła nas i innych ludzi.

W ciągu życia uczymy się wielu rzeczy. Niektóre z nich określają nasz sposób myślenia i działania. Podstawowe prawdy życiowe przekazały nam słowem i przykładem prawdopodobnie nasze Matki. Życie Maryi stanowi dla nas wspaniałą naukę dialogu z Bogiem. Obyśmy nauczyli się od Najświętszej Panny zaufania przy słuchaniu Pana Jezusa i patrzeniu na Niego!

Zdjęcie: [Jakub Kriz](#) on [Unsplash](#)

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
rozwazania-adwentowe-
wtorek-1adwent/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-adwentowe-wtorek-1adwent/) (11-08-2025)